

וְאֵלֶּיךָ יִבְנֵנוּ יְיָ בְּפִרְיֹשׁ שִׁבְלֵךְ שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמֻנּוֹ יִכּוּלִים לְהִיזֹת עַל יְדֵה אִישׁ בְּיַד וְאֵלֶּיךָ צִדִּיק גְּמוּלָה

בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלֵלָה הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלְאָה וְנִבְרָא מְאֹד וְדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל וְנִבְרָא מְאֹד וְדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל וְנִבְרָא מְאֹד וְדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל

פְּנִינִים יְקָרִים
מְלֻקָּטִים כְּכַתְּבֵם וְכַלְשׁוֹנִם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַק' וְתַלְמוּדוֹ זִיע"א וְתַלְמוּדֵיהֶם וְתַלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנְּחַל לְנוֹכַח מְקוֹר חַכְמָה

גליון שס"א תשפ"ד

טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב ה' וְאִדְךָ זֵיל גְּמוּלָה בְּסִפְרֵי הַק' הַמְּלֵאִים כָּל טוֹב

וְאֵלֶּיךָ יִבְנֵנוּ יְיָ בְּפִרְיֹשׁ שִׁבְלֵךְ שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמֻנּוֹ יִכּוּלִים לְהִיזֹת עַל יְדֵה אִישׁ בְּיַד וְאֵלֶּיךָ צִדִּיק גְּמוּלָה

זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי

אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם, שְׂאֵבְרָהֶם עֲבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂסָרִים מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנָעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וּשְׂאָר הַמוֹנָעִים, רַק כְּאִלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ: אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם. וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעַבְדוֹת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּס כִּי אִם עַל יְדֵי בְחִינָה זוֹ שִׁיחָשַׁב שֶׁאֵין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנָעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנּוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ מִשְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנָעִים מֵעַבְדוֹתָו יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחֲוֹשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיִנַת אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם, כְּאִלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם כִּנ"ל:

ליקוטי מוהר"ן תחילת ח"ב

וּכְעֵין שִׁכְתָּב רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה עַל פְּסוּק, "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שֶׁעָקַר הַתְּקַרְבוֹת אַבְרָהָם אָבִינוּ, עַלֵּיו הַשְּׁלוֹם, לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ הָיָה עַל יְדֵי שֶׁחָשַׁב תְּמִיד שֶׁהוּא רַק אֶחָד בְּעוֹלָם וְלֹא הִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם מוֹנָע וּמַעֲכָב וּמַבְלֵבֵל וְכו'. וּבְאַמַּת כְּמוֹ שֵׁישׁ כְּמָה מִיָּנִי מְנִיעוֹת מִהַמוֹנָעִים הַרְשָׁעִים אוֹ מִתְּנַגְדִים הַרוֹצִים לְמַנֵּעַ מִהֶאֱמַת בְּכַמָּה הַסְתּוֹת וּפְתוּיִים וְדַבְרֵי לִיצְנוּת וְחֻלְקָלוֹת וְכו', כֵּן יֵשׁ גַּם כְּמָה מִיָּנִי מְנִיעוֹת וְחֻלְישוֹת הַדַּעַת אֶפְלוֹ מַחְבִּירָיו וְאוֹהֲבָיו בְּאַמַּת. וְכֵן זֶה אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכַתָּב רַק כֵּן אֶחָד יִבִּין בְּעַצְמוֹ כְּפִי עֲנִינָיו וְכַנְגֵד כֵּן מִיָּנִי מְנִיעוֹת וְחֻלְישוֹת הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם צָרִיכִין לִילֵךְ בְּדַרְךְ הַנ"ל בְּבַחֲיִנַת אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם לְחַשֵּׁב כְּאִלוֹ הוּא יְחִידִי בְּעוֹלָם וְכו'.

וּכְמוֹ שֶׁמוּבָא בְּהַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַחֶכֶם וְהַתָּם. מִבְּאֵר שֶׁם שֶׁהַתָּם הָיָה רָצֵעַן וְכו' וְלֹא הָיָה יָכֵל הַמְּלָאכָה כְּרֵאוּי וּמְנַעֵל שְׁלוֹ הָיָה בְּשִׁלְשָׁה קְצוּוֹת וְכו' וְהוּא הָיָה מִתְּפָאֵר בּוֹ מְאֹד כְּמָה נֶאֱדָה וְיָפָה הַמְּנַעֵל הָזֶה וְכו'. וְהִיתָה שׁוֹאֵלֶת לוֹ אִשְׁתּוֹ, אִם כֵּן, מִפְּנֵי מָה שֶׁאֲרִי בְּעַלֵּי מְלָאכּוֹת נוֹטְלִים ג' זְהוּבִים בְּעַד זוּג מְנַעֲלִים וְאַתָּה אֵינָךְ לוֹקַח כִּי אִם אֶחָד זָהָב וְחֻצִי? הַשִּׁיב לָהּ, מָה לִּי בְּזֶה? זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי. (דָּאס אִיז יַעֲנִימַס מַעֲשֵׂה אֵין דָּאס אִיז מִיָּין מַעֲשֵׂה) וְעוֹד, לְמָה לָנוּ לְדַבֵּר מֵאַחֲרֵים, הֲלֹא נִתְחַיֵּל לְחַשֵּׁב כְּמָה וְכַמָּה אֲנִי מְרוֹיַח בְּהַמְּנַעֵל זֶה מִיָּד לִיד הָעוֹר הוּא בְּכָךְ וְכו'. וְהֵבֵן כִּי בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה מְבִינִים רַב הָעוֹלָם כְּמָה דְּבָרִים הַנוֹגְעִים לְעַבְדוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁצָרִיכִין לְהִתְנַהֵג בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד אֶפְלוֹ בְּעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹל וְגַם עַבְדוֹתָו וּתְפִלָּתוֹ אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה בְּחֻלְקוֹ תְּמִיד וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל הָעוֹלָם כָּלֵל שֵׁישׁ לָהֶם פְּרִנְסָה כְּנִגְדוֹ בְּכַפְלֵי כְּפָלִים וְיֵשׁ לָהֶם אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּמְלַבּוֹשִׁים נְאִים וְכו' (וְאֵף עַל פִּי כֵן מְלֵאִים דְּאִגּוֹת תְּמִיד בְּרַבּוּי חֶסְרוֹנוֹת) וְגַם בְּעַבְדוֹת ה' בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה הֵם גְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ אֲלָפִים פְּעֻמִּים וְאֵף עַל פִּי כֵן אֵל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ מִזֶּה כָּלֵל, רַק יִהְיֶה שִׂמַּח בְּחֻלְקוֹ תְּמִיד.

ליקוטי הלכות פסח ט' כב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

אל הארץ אשר אראך

בְּיַדַּי הָיָה רֶץ בְּכָל כַּחוֹ

אם היה האדם מאמין בקדשת ארץ ישראל חלק מאלף כמו שהיא באמת בודאי היה כל אדם רץ ופורה לארץ ישראל כמו מי שהיה רץ אם היה יודע שימצא שם בודאי אלפים ורבבות אדומים. שבודאי היה רץ לשם בכל כחו ולא היה שום מונע שימנעו והיה לונה ומוכר כל אשר לו על הוצאות. והיה פורח לשם בזריות ובבהלה גדולה, מפל שפן וכל שפן אם היה האדם משים ללבו שבח ארץ ישראל. שכל התורה כלה מראשה לסופה מלאה משבח ארץ ישראל.

וכל הספורים מה שהתורה מספרת מבריאת העולם ולדת האבות וסבותיהם וגלגוליהם הכל הוא לעשות דרך כבושה לארץ ישראל בכל אדם ובכל זמן. כמו שה' יתברך גלגל עם אבותינו הרבה ועשה עמהם נפלאות ונוראות הרבה, הכל בשביל לתת להם ולזרעם אחריהם את ארץ הקדושה הזאת כמבאר בהתורה, שתכף בפרשת נח שכתוב שם לדת אברהם אבינו שהוא ראשון לאבות והוא הראשון שגלה אלקותו בעולם, תכף ומיד גלה לו ה' יתברך מעלת קדשת ארץ ישראל וצוהו לילך לשם, כמו שכתוב, לך לך מארצך וכו' אל הארץ וכו'.

ושם כל הפרשה וכל הסדר מדבר מענין נסיעת אברהם לארץ ישראל. ואחר כך בברית בין הבתרים שהבטיחו ה' יתברך על ירשת ארץ, כמבאר שם בפרשה שמזכיר הבטחת ארץ ישראל כמה וכמה פעמים מגדל חבתה. וכן אחר כך אצל יצחק ויעקב וכו'. וכן הרבה בכל התורה כלה. שמפל זה יכולין לראות ולהבין מרחוק עצם שבח מעלת ארץ ישראל שה' יתברך מבטיח כל כך עליה. ובפרט בשאר ספרים בגמרא ובמדרשים ושאר ספרים שמבאר בכלם מגדל שבח ארץ ישראל. ומעלת הזוכה לישב בה ואפלו לילך בה ארבע אמות. ובפרט בדברי רבנו ז"ל שמבאר בכמה תורות מגדל קדשת ארץ ישראל ושכל קדשת איש הישראלי תלויה בארץ ישראל. פוק עין ותשבח:

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ד' ד

עמוד זה נדבת הר"ר נתן יוסף דייטש הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ואת הנפש אשר עשו

וְהָיָה צוֹעֵק הוּי הוּי גְוֹוֹאֲלָד

שָׁמַעְתִּי מֵרַבִּי יוֹדֵל סְפוּר דְּבָרִים שְׁשָׁמַע מֵרַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה. עָנָה וְאָמַר אֲבָרְהָם אָבִינוּ הָיָה לוֹ גַם בֶּן יִסְוֹרִים גְּדוֹלִים מִמַּעֲשֵׂי־וֹת כְּאֵלוֹ (כְּלוֹמַר כְּמוֹ עֲנִין הַמַּעֲשֵׂי־וֹת וְהַיִּסְוֹרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו) כִּי אֲבָרְהָם אָבִינוּ הָיָה גַם בֶּן מִקְרַב בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי הָיָה מוֹגִיר גְּרִים כִּידוּעַ:

וְדַרְכוֹ הָיָה שְׁתָּיָה בָּא בְּתוֹךְ הָעִיר, וְהָיָה רֵץ בְּתוֹךְ הָעִיר, וְהָיָה צוֹעֵק הוּי הוּי, גְּוֹוֹאֲלָד. וְהָיוּ רָצִים אֲחֵרָיו כְּמוֹ שְׂרוּדָפִים אַחַר הַמִּשְׁגָּע, וְהוּא הָיָה טוֹעֵן עִמָּהֶם הַרְבֵּה שֶׁהֵם כָּלֵם בְּטַעוּתֵים גְּדוֹלִים, כִּי הָיָה בְּקִי בְּכָל הַשְּׂכָלִיּוֹת וְהַסְּבָרוֹת שֶׁל דַּרְכֵי הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁלָּהֶם, כִּי הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל הַקְּדוּמוֹנִים הָיוּ לָהֶם בְּזָה כַּפָּה סְבָרוֹת וְשְׂכָלִיּוֹת שֶׁל טָעוּת.

וְאֲבָרְהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הָיָה בְּקִי מְאֹד בְּכָל סְבָרוֹתֵיהֶם וְדַרְכֵי טַעוּתֵיהֶם. וְהָיָה מוֹכִיחֶם וּמְרַאֲה לָהֶם שֶׁהַכָּל טָעוּת, וְגִלָּה לָהֶם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הָאֱמֵתִית. וְנִמְשָׁכוּ אֲחֵרָיו קֶצֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי זְקֵנִים לֹא הָיָה מִקְרַב, כִּי הַזְּקֵנִים כָּבֵר נִשְׂרָשׁוּ בְּטַעוּתֵיהֶם הַרְבֵּה וְקִשָּׁה לְהַשִּׁיבֵם מִדֶּרֶם עוֹד, רַק בְּנֵי הַנְּעוּרִים נִמְשָׁכוּ וְרָצוּ אֲחֵרָיו.

וְהָיָה הוֹלֵךְ מֵעִיר לְעִיר וְהֵם רָצוּ אֲחֵרָיו. וְהָיוּ אֲבִיָּהֶם וּנְשׁוֹתֵיהֶם חוֹלְקִים עֲלֵיהֶם, עַל אֵלוֹ בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי אָמְרוּ עֲלֵיהֶם שְׂיִצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה וְנִשְׁתַּמְדוּ, עַד שֶׁהָיוּ מְרַחֲקִים אוֹתָם מְאֹד. עַד שֶׁקֶצֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים חָזְרוּ לְסוּרָם מִחֲמַת הַיִּסְוֹרִים שֶׁהָיוּ לָהֶם מִבֵּיתָם מִחוּזְתָנָם וּמֵאֲבִיָּהֶם וּמִנְשׁוֹתֵיהֶם וּכְיֹצֵא, וְקֶצֶתָם נִשְׂאָרוֹ אֲצִלוֹ וְנִדְבְּקוּ בוֹ, וְהָיָה אֲבָרְהָם אָבִינוּ עוֹסֵק בְּזָה הַרְבֵּה לְגִלּוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם. וְהָיָה מִחֲבֵר סְפָרִים הַרְבֵּה מְאֹד עַל זֶה, אֲלָפִים סְפָרִים וְכוּ'.

חיי מוהר"ן שצ"ה

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

לילות החורף הקדושים

שְׁלֹא לְאֵבֶד הַלֵּילוֹת הַיְקָרִים

פֶּעַם אַחַת יָשַׁב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּבֵרְסֶלַב עִם אֲנָשִׁים בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְהָיוּ שְׂמֵחִים מְאֹד עַד הַלְּיָלָה. אַחֲרַיִךְ הִסְתַּכֵּל מוֹהֲרַנְ"ת בְּפָנֵיהֶם, וְרָאָה שְׁנַמְצָאִים כַּמָּה אֲנָשִׁים שְׁנִפְּלָ עֲלֵיהֶם קִצַּת מְרָה שְׁחוֹרָה, כִּי הָיוּ עֲנִיִּים גְּדוֹלִים וְלֹא הָיָה לָהֶם מְלִבוּשִׁים לַחֲרֹף לָהֶם וּלְבָנֵי בֵיתָם, וְגַם יָעִצוּ לְהַחֵם הַבַּיִת לֹא הָיָה לָהֶם, וְגַם כַּמָּה מֵהֶם הִבְתִּים שְׁלָהֶם הָיוּ מְקַלְקָלִים וְלֹא הָיָה לָהֶם בְּכַדֵּי לְתַקּוֹן, וְעָבְשׁוּ מִתְחִילֵין יְמֵי הַגְּשָׁמִים, עַל כֵּן נִפְּלָ עֲלֵיהֶם פֶּחַד וַיִּסּוּרִים וּמְרָה שְׁחוֹרָה.

וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִרְגִּישׁ בְּזָה, וְאָמַר בְּזָה הַלְשׁוֹן: כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה לְאָדָם אֵיזָה מְכָה גְדוֹלָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבִצְד עוֹמֵד אֵיזָה זָבוּב אוֹ אֵיזָה מְכָה קִטְנָה – אֲזִי בּוֹדָאִי לֹא יִרְגִּישׁ אֶת הַיִּסּוּרִים הַקִּטְנִים, כִּי הַיִּסּוּרִים מֵהַמְכָּה הַגְּדוֹלָה מְסַתִּירִים אֶת הַיִּסּוּרִים הַקִּטְנִים, כִּי גַם עָבְשׁוּ, עֲתָה בָּאִים הַלֵּילוֹת הַגְּדוֹלִים שֶׁל הַחֲרֹף שְׂרָבִי פִּנְחָס מְקַאֲרִיין הָיָה קוֹרָא אוֹתָם 'דִּי גִילְדֵעֲנֵע נֶעֱכַט' – (לֵילוֹת הַזָּהָב), וּמִי שְׁזוֹכָה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה בַּחֲצוֹת וְלַעֲסֵק אֲזִי בַתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וּבְפֶרֶט אִם בִּיכְלָתוֹ לִהְיוֹת נֶעוּר עַד הַבֶּקֶר וּלְהַתְפַּלֵּל – בּוֹדָאִי טוֹב מְאֹד. וּמוֹהֲרַנְ"ת בִּימֵי נַעֲרוּתוֹ הָיָה נֶעוּר עַד הַבֶּקֶר, וְלָעַת זְקֵנוּתוֹ הָיָה יִשֵּׁן קִצַּת אַחֲרַיִךְ חֲצוֹת קֶדֶם הַתְּפִלָּה, כִּי הָיָה חָלוּשׁ בַּחֲוָה.

אַחֲרַיִךְ כִּי סִים מוֹהֲרַנְ"ת: הָיִיתָ וּבָאִים עָבְשׁוּ הַלֵּילוֹת הַיְקָרִים, וּמִי שְׁזוֹכָה יָכוֹל לִהְיוֹת עַל יָדָם יִרָא שְׂמֵים גְּדוֹל, וּלְהַפֵּךְ, יָכוֹלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי הַלֵּילוֹת הָאֵלוֹ לְהַפֵּךְ חֵס וְשְׁלוֹם, עַל כֵּן צְרִיךְ תָּמִיד לַחֲשֹׁב עַל זֶה וּלְבַקֵּשׁ עַל זֶה מִה' יִתְבָּרֵךְ שְׁזוֹכָה לָזֶה.

וּלְפִרְנָסָה וְהַצְטַרְכוּת הַבַּיִת, לָזֶה קוֹרָא 'זָבוּב קִטָּן', וְלֹא צְרִיכִים לְהִרְגִּישׁ אֶת זֶה, וּבְפֶרֶט אִם נִתְתַקֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת – נִתְתַקֵּן גַּם כֵּן בְּגִשְׂמִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בַּזְהַר הַקְּדוּשׁ שְׂמוּכֵן לוֹ מְזוֹנוֹ לְמִי שְׁקָם בַּחֲצוֹת וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, שְׁנֵאֲמַר טָרְף נִתֵן לִירָאִיו וְגו', מִי נִקְרָא יִרָאִיו – זֶה שְׁקָם בַּחֲצוֹת לַיְלָה: (כְּתַב יָד רַבִּי מִשָּׁה גְלִידְמָאן)

שיש"ק החדש

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת לך לך

ברוך השם יום א' לך לך תקצ"ג:

שְׁלוֹם לְאַהוּבֵי בְנֵי חֲבִיבֵי מוֹרְנֵנוּ הַרְבֵּי יִצְחָק שְׁיִחְיֶה:

מִכְתָּבְךָ קִבַּלְתִּי בְּזֹאת הַשָּׁעָה, גַּם הַטְּלִית קֶטֶן הַיָּשׁוּ, וְהָיָה לִי לְנֶחֱת גָּדוֹל בְּשִׂמְעֵי מַעֲסָק תּוֹרָתְךָ, מִי יִתֵּן וְיִחֲזַק ה' אֶת לְבָבְךָ שֶׁתִּקְבַּע עֲצָמְךָ עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה זֹאת תִּפְלָה, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, וְחוּץ מִזֶּה גְרוּעַ מִהַבֵּל, וְאִין לְשׁוֹן בְּעוֹלָם לְכַנּוֹת בּוֹ הַבֵּל הָעוֹלָם הַפּוֹרַח וְרֵץ וְשֵׁט יוֹתֵר מֵיֵצֵל עוֹבֵר, וְאִף עַל פִּי כֵן יְכוּלִין לַחֲטֹף בּוֹ סִגְלוֹת יְקָרוֹת כְּאֵלֶּה נְעִימוֹת כְּזֶה נְעִימוֹת נֶצַח שְׂיִכּוּלִין לְזָכוֹת עַל יְדֵי זֶה לְנְעִימוֹת בִּימֵינוּ נֶצַח:

וְזֹאת תִּזְכּוּר מִהַ שֶׁדִּבְרַנּוּ בְּסִמּוּךְ מִפְּסוּק לְרִגְעִים תִּבְחָנְנוּ, כִּי כֵן הוּא הָאָמֶת שֶׁהָאָדָם נִבְחָן בְּנִסְיוֹנוֹת בְּכָל רִגַע, וְאִין רִגַע דּוֹמָה לְחִבְרָתְךָ, עַל כֵּן בְּכָל רִגַע יְכוּלִין לְזָכוֹת הַרְבֵּה וְלַחֲטֹף טוֹב הַרְבֵּה וְלִבְרַח מִרַע הַרְבֵּה הַמִּתְגַּבֵּר וּמִתְעוֹרֵר בְּכָל רִגַע.

כִּי אֲנָשִׁים בְּעֶרְכְּכֶם – הַמְּלַחֲמָה הִיא בְּכָל יַעַת וְרִגַע מִמּוֹשׁ,

וּבִפְרָט בְּעֵינֵי הַהִשְׁלָכָה וְהַנְּפִילוֹת רַחֲמָנָא לְעַלְן שְׂרוּצָה לְהַשְׁלִיךְ וְלַהֲפִיל אֶת הָאָדָם בְּכָל יַעַת, וְצָרִיכִין הַתְּחַזְּקוֹת הַרְבֵּה וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יַעַת וּבְכָל שָׁעָה. וְלַפְעָמִים בְּכָל רִגַע.

וְתִרַע נֶאֱמָנָה שֶׁבְּכָל רִגַע נִתְחַדְּשִׁין חֲדוּשִׁים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הֵינּוּ בְּכָל הַיּוֹם כְּלוֹ, כִּי אִין שָׁעָה דּוֹמָה לְחִבְרָתְךָ, וְאִין רִגַע דּוֹמָה לְחִבְרָתְךָ, כְּאֲשֶׁר מַעֲתֵק אֲצִלִּי מִכְּתָבֵי הָאָרֶץ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, וְזָכַר אֵל תִּשְׁבַּח בְּכָל יַעַת אֶת הַחֲסִדִּים הַנְּפִלָאִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּעַל הַרְחָמִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ תּוֹרוֹת כְּאֵלוֹ וְתִפְלוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא הָיָה מִעוֹלָם, בְּהֵם עוֹלָם נוֹשָׁע, יִתֵּר מִזֶּה אִין לְהָאָרֶץ וְדִי בְּזֶה כְּעַתָּה:

דְּבַרֵי אַבִּיךָ הַמְּצַפֶּה תְּמִיד לְשִׁמְעַע טוֹב אֲמַתִּי מֵאַתְּכֶם וּמִעֲתִיר בְּעֶדְכֶם:

נָתַן מִבְּרִסְלָב:

שְׁלוֹם לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּאַהֲבָה רַבָּה, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אַחֵי וְרַעֲי, וְשִׂימוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים פֶּה וְאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ כְּבָר בְּכָתֵב וּבְעַל פֶּה, כִּי לֹא דְבַר רַק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיִּיכֶם לְנֶצַח:

עֲלִים לְתַרּוּפָה

עמוד זה נדבתי הר"ר אליעזר מאיר יהודה פילמר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אמר מוהרנ"ת, התחלת ענין שתית יי"ש, הנהוג אצל החסידים, התחיל מזה שראו הצדיקים מתלמידי הפעל שם טוב, שטוב להתקבץ יחד ולדבר בעבודת ה' יתברך והכרחו משום כך לחלק מעט יי"ש כדי לקרב הלבבות, אולם אחר כך התמעטו הלבבות והדבורים של המתקבצים, והיי"ש התרבה, ונשאר מכל ההתקבצות רק ענין השתיה, ומשום כך קץ ומאס רבנו ז"ל את המנהג הזה, עד שאמר פעם:

**איך קען שוין
נישט אויס שטיין
אייערע פראזניקעס**

~ תרגום ~

איני יכול כבר לסבל את החגיגות שלכם

ומשום כן הקפיד רבנו, שאצל אנ"ש יהיה ההתקבצות רק בענין עבודת ה' יתברך. ורק בימי רבי נחמן מטולטשין הנהיגו לחלק תה לקהל השומעים, ואמר רבי נחמן על זה, שהוא מנהג טוב, כי על ידי זה לא יבואו לידי שכרות.

שיח שרפי קודש – חלק ב' תקיד

זמני שבת קודש פרשת לך לך

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:19	5:18	5:35	5:17	5:28	5:17	5:26	5:37
שקיעה ערב שב"ק	5:59	5:58	5:56	5:57	5:58	5:56	5:48	5:58
חצות הלילה	12:22	12:23	12:23	12:20	12:23	12:21	12:24	12:30
עלות השחר	5:39	5:40	5:40	5:38	5:39	5:39	6:04	5:59
עטיפת הטלית	6:01	6:02	6:03	6:01	6:02	6:01	6:33	6:24
נין החמה	6:52	6:53	6:54	6:52	6:53	6:52	7:39	7:21
סוף זמן קר"ש מג"א	8:50	8:51	8:51	8:49	8:51	8:49	9:09	9:07
חצות היום	12:23	12:24	12:24	12:22	12:24	12:22	12:43	12:40
שקיעה יום שב"ק	5:58	5:57	5:55	5:56	5:57	5:56	5:46	5:57
צאת השבת	6:31	6:32	6:32	6:29	6:32	6:32	6:35	7:09
צאה"ש 72 דק'	7:10	7:09	7:08	7:08	7:09	7:08	7:08	6:58

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וח"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רציו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת וירא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
טו.	טז.	טז.	טז.	יז.	יז.	יח.
צז	צח	צט	ק	קא	קב	קג
תקצט	תרא	תרג	תרה	תרו	תרט	תריא
עז	עה	עט	פ	פא	פב	ב
תורה רפ"ב – אזמרה לאלקי בעודי						
התורה הזמנית						